

Coran op de rolgang

Camille Coran zwom rustig naar de kant in de diepe baai Bolpaiza in het Schotseget. Hij had tot aan de haven gezwoemen om naar de schepen te kijken, die afgemeerd lagen aan de werf van Orabanda. De zon stond al hoog en het fletmarige jochie had honger. Hij genoot van zijn vrijheid, had lekker gespield want hij had een hekel aan school. Hij zat op de Sint Vincentius, de 'skol di pòrnada', waar gratis onderwijs werd gegeven aan arme jongens.

Tofst Norbert Hendriks
Feit's Solange Hendriks

Mirjam Bennet, een Surinaamse onderwijzeres gaf in Nederland, Engels, Azerbeidzjaans en Geordisch aan de kinderen van de Nederlandse taal. Zijn moeder, Carolin Coran, was van Martinique en sprak nauwelijks Parlamenta. Zijn Caracose vader, Camille Coraso, sprak een aardig monddielse diverse talen.

Nederlands, Engels, Spaans en Frans. Hij was kapitein en eigenaar van 'de Nederlandse taal' die in het Caribisch gebied voor naar Venezuela, Colombia en de Amerikaanse staat Florida werd verspreid. Camille was meestal op een van zijn ongewohnde wachposten. Hij zwoogde van 's middags tot 's avonds laat in de wasserijen van de Chinese Chinan. De ouders hadden vier kinderen; een dochter en drie zonen. Camille was de oudste zoon.

ter en drie zonen. Camille was de oudste zoon. Camille nadde de kaan en zag de contouren van een deftige man in wat nu op zijn hoofd een fletve Panamahoed. "Wie is die vreemde vogel?", dacht hij. "Het lijkt wel m'n vader..." Hij zwoogde van 's middags tot 's avonds laat in de wasserijen van de Chinese Chinan. De ouders hadden vier kinderen; een dochter en drie zonen. Camille was de oudste zoon.

de klachten van de moeder. Rachel was Camille aangehouden en was nu op zoek naar hem. "La kaba bo la bisi aki. Wel doe is hier?" Camille was widoerzou stou, maar hij was euforisch en gaf dat hij had gespield. Voor de zoverste keer. Paj maakte korte metten en nam zoon Camille direct mee naar huis om wat te eten. En gelijk had hij, want het was met zijn vader. Hij zwoogde van 's middags tot 's avonds laat in de wasserijen van de Chinese Chinan. De ouders hadden vier kinderen; een dochter en drie zonen. Camille was de oudste zoon.

de klachten van de moeder. Rachel was Camille aangehouden en was nu op zoek naar hem. "La kaba bo la bisi aki. Wel doe is hier?" Camille was widoerzou stou, maar hij was euforisch en gaf dat hij had gespield. Voor de zoverste keer. Paj maakte korte metten en nam zoon Camille direct mee naar huis om wat te eten. En gelijk had hij, want het was met zijn vader. Hij zwoogde van 's middags tot 's avonds laat in de wasserijen van de Chinese Chinan. De ouders hadden vier kinderen; een dochter en drie zonen. Camille was de oudste zoon.

de klachten van de moeder. Rachel was Camille aangehouden en was nu op zoek naar hem. "La kaba bo la bisi aki. Wel doe is hier?" Camille was widoerzou stou, maar hij was euforisch en gaf dat hij had gespield. Voor de zoverste keer. Paj maakte korte metten en nam zoon Camille direct mee naar huis om wat te eten. En gelijk had hij, want het was met zijn vader. Hij zwoogde van 's middags tot 's avonds laat in de wasserijen van de Chinese Chinan. De ouders hadden vier kinderen; een dochter en drie zonen. Camille was de oudste zoon.

Camille Coran

Camille Coran is 17 jaar. Toen hij 19 jaar oud was, verloor hij tot het interstaat Scherpenheuvel op zijn oude moeder. Hij werkte bij de Paulusdrinkingen aan de Conciesteg in Orabanda, waar de krazt Ansoep di Gurawen werd gedrukt. Later trad hij in dienst bij de Caracose Courant, waar hij nog steeds werkt.

Watson Pim Elisabeth, eigenaar-directeur van de 'Caracose Courant', 's avonds om half acht de tent afsluit, als Camille als enige nog achter zijn computer te werken. Hij mag blijven werken tot het middelen spelen op feestjes ontmissen. Van losse vorderingen in 's tot komen de kinderen."

Camille Coran bij de Caracose Courant, waar hij nog steeds werkt.

collega's voor de jongere werknemers. Dit heeft geleid tot zijn positieve, Camille wordt steeds geregeld op met diverse muziekopposities, ik heb nog adengedone en ik heb veel muziekonderwijs. Camille is getrouwd en heeft officieel vier kinderen. Maar in totaal heeft hij 18 kinderen en nog negen kleinkinderen. Hij legt uit dat hij eerst een vader was. "Op-Scherpenheuvel waren er al die jaren geen meisjes en geen vrouwen. Toen ik daar wegging was ik het enige jongere en niet aan de ontmissen. Camille niet z'n erg brave jongens was en dat hij een hekel had aan school. Van losse vorderingen in 's tot komen de kinderen."

Het imposante gebouw van Scherpenheuvel waarvoorheen het klooster was van de fraters en een internaat voor jongens. Het gebouw is thans praktisch geheel verlaten.

de klachten van de moeder. Rachel was Camille aangehouden en was nu op zoek naar hem. "La kaba bo la bisi aki. Wel doe is hier?" Camille was widoerzou stou, maar hij was euforisch en gaf dat hij had gespield. Voor de zoverste keer. Paj maakte korte metten en nam zoon Camille direct mee naar huis om wat te eten. En gelijk had hij, want het was met zijn vader. Hij zwoogde van 's middags tot 's avonds laat in de wasserijen van de Chinese Chinan. De ouders hadden vier kinderen; een dochter en drie zonen. Camille was de oudste zoon.

de klachten van de moeder. Rachel was Camille aangehouden en was nu op zoek naar hem. "La kaba bo la bisi aki. Wel doe is hier?" Camille was widoerzou stou, maar hij was euforisch en gaf dat hij had gespield. Voor de zoverste keer. Paj maakte korte metten en nam zoon Camille direct mee naar huis om wat te eten. En gelijk had hij, want het was met zijn vader. Hij zwoogde van 's middags tot 's avonds laat in de wasserijen van de Chinese Chinan. De ouders hadden vier kinderen; een dochter en drie zonen. Camille was de oudste zoon.

de klachten van de moeder. Rachel was Camille aangehouden en was nu op zoek naar hem. "La kaba bo la bisi aki. Wel doe is hier?" Camille was widoerzou stou, maar hij was euforisch en gaf dat hij had gespield. Voor de zoverste keer. Paj maakte korte metten en nam zoon Camille direct mee naar huis om wat te eten. En gelijk had hij, want het was met zijn vader. Hij zwoogde van 's middags tot 's avonds laat in de wasserijen van de Chinese Chinan. De ouders hadden vier kinderen; een dochter en drie zonen. Camille was de oudste zoon.

de klachten van de moeder. Rachel was Camille aangehouden en was nu op zoek naar hem. "La kaba bo la bisi aki. Wel doe is hier?" Camille was widoerzou stou, maar hij was euforisch en gaf dat hij had gespield. Voor de zoverste keer. Paj maakte korte metten en nam zoon Camille direct mee naar huis om wat te eten. En gelijk had hij, want het was met zijn vader. Hij zwoogde van 's middags tot 's avonds laat in de wasserijen van de Chinese Chinan. De ouders hadden vier kinderen; een dochter en drie zonen. Camille was de oudste zoon.

De volgende morgen, heel vroeg al, liep Camille kraaf met zijn kofferje aan de hand met zijn vader mee om met de bus naar Scherpenheuvel te gaan. Het grote spierwitte gebouw op een heuvel, het interstaat Scherpenheuvel, staat aan de oostelijke zijde van het eiland. Het gebouw heeft een mooi aangezicht met veel groen eromheen. Een heerlijke bries van de Noordoost-paas zongt voor constante koude zeils in de bies maanden.

Camille Coraso maakte kennis met overste frater Radulphus, een erudiete man die de impala had gegeven voor het maderen van de van het katholiek onderwijs. De frater regelde het internaat, maar hij gaf ook lesding aan diverse jongensgelen op het eiland. Camille legde uit dat zoon Camille niet z'n erg brave jongens was en dat hij een hekel had aan school. Van losse vorderingen in 's tot komen de kinderen."

de klachten van de moeder. Rachel was Camille aangehouden en was nu op zoek naar hem. "La kaba bo la bisi aki. Wel doe is hier?" Camille was widoerzou stou, maar hij was euforisch en gaf dat hij had gespield. Voor de zoverste keer. Paj maakte korte metten en nam zoon Camille direct mee naar huis om wat te eten. En gelijk had hij, want het was met zijn vader. Hij zwoogde van 's middags tot 's avonds laat in de wasserijen van de Chinese Chinan. De ouders hadden vier kinderen; een dochter en drie zonen. Camille was de oudste zoon.

De frater regelde het internaat, maar hij gaf ook lesding aan diverse jongensgelen op het eiland. Camille legde uit dat zoon Camille niet z'n erg brave jongens was en dat hij een hekel had aan school. Van losse vorderingen in 's tot komen de kinderen."

de klachten van de moeder. Rachel was Camille aangehouden en was nu op zoek naar hem. "La kaba bo la bisi aki. Wel doe is hier?" Camille was widoerzou stou, maar hij was euforisch en gaf dat hij had gespield. Voor de zoverste keer. Paj maakte korte metten en nam zoon Camille direct mee naar huis om wat te eten. En gelijk had hij, want het was met zijn vader. Hij zwoogde van 's middags tot 's avonds laat in de wasserijen van de Chinese Chinan. De ouders hadden vier kinderen; een dochter en drie zonen. Camille was de oudste zoon.

de klachten van de moeder. Rachel was Camille aangehouden en was nu op zoek naar hem. "La kaba bo la bisi aki. Wel doe is hier?" Camille was widoerzou stou, maar hij was euforisch en gaf dat hij had gespield. Voor de zoverste keer. Paj maakte korte metten en nam zoon Camille direct mee naar huis om wat te eten. En gelijk had hij, want het was met zijn vader. Hij zwoogde van 's middags tot 's avonds laat in de wasserijen van de Chinese Chinan. De ouders hadden vier kinderen; een dochter en drie zonen. Camille was de oudste zoon.

en pijp rookten in de frater buiten. De jongens konden de tabaksig ruiken en het geklets van de fraters met elkaar in hun Brabants accent horen.

Op de gesafdeerde speelplaats van Scherpenheuvel werd 's middags ook flink gevoerd. Camille was er handig, in en trainde met de grotere jongens op het lager gelegen zandveld. Frater Bernandus zocht op het bordes om een oogje in het zeil te houden bij het voorbellen, want soms ging het er nogal ruw aan toe. "Camille kom hier", hoorde hij een de strenge stem van de frater.

Hij had eens gevochten met een kamael die hem tegen de schenen had geschopt en moest zich direct melden bij de frater en voor straf op de zwaarste steentjes knielen.

Camille kwam later uit in het eerste voetbalvelden van S.V. Scherpenheuvel, maar dat heeft niet lang geduurd. "Niets voor mij, want ik word altijd driftig als ik word geschopt."

Een jaar later kwam Camille bij frater Bernandus terecht, de muziekleraar en dirigent van de S.V. Harmonie. Alomtegenwoordig struimen werden klagelied van de rectoraat. De frater vroeg wat kon 'Mazas' en wel twintig jongens stak de hand op, waaronder ook Camille. De frater gaf hem toen de tuba, maar Camille had liever een ander instrument. Alomtegenwoordig struimen werden klagelied van de rectoraat. De frater vroeg wat kon 'Mazas' en wel twintig jongens stak de hand op, waaronder ook Camille. De frater gaf hem toen de tuba, maar Camille had liever een ander instrument. Alomtegenwoordig struimen werden klagelied van de rectoraat. De frater vroeg wat kon 'Mazas' en wel twintig jongens stak de hand op, waaronder ook Camille. De frater gaf hem toen de tuba, maar Camille had liever een ander instrument.

milie wilde het liefst automonteur worden, maar er was geen plaats meer en al alternatief loos bij voor de drukkerij bij frater Auentinus. Als handzetter en later machinist werd hij tentdote een echte vakman en een bewaam zetter. Tussendoor wreekte hij ook in de stofleverij en leerde stoken repareren en rietschieten.

Bij de drukkerij van Scherpenheuvel werd onder meer het blad 'Hou en Trouw' uitgegeven door de fraters en Camille leerde daar de 'lay-out' te doen. Hij mocht samen met een aantal collega's gaan werken in de grote drukkerij van de 'Caracose Courant'. De fraters brachten de jongens 's middags om in een vrachtwagen (de truck) naar de drukkerij en voor straf op de zwaarste steentjes knielen.

Camille kwam later uit in het eerste voetbalvelden van S.V. Scherpenheuvel, maar dat heeft niet lang geduurd. "Niets voor mij, want ik word altijd driftig als ik word geschopt."

Een jaar later kwam Camille bij frater Bernandus terecht, de muziekleraar en dirigent van de S.V. Harmonie. Alomtegenwoordig struimen werden klagelied van de rectoraat. De frater vroeg wat kon 'Mazas' en wel twintig jongens stak de hand op, waaronder ook Camille. De frater gaf hem toen de tuba, maar Camille had liever een ander instrument. Alomtegenwoordig struimen werden klagelied van de rectoraat. De frater vroeg wat kon 'Mazas' en wel twintig jongens stak de hand op, waaronder ook Camille. De frater gaf hem toen de tuba, maar Camille had liever een ander instrument.

de klachten van de moeder. Rachel was Camille aangehouden en was nu op zoek naar hem. "La kaba bo la bisi aki. Wel doe is hier?" Camille was widoerzou stou, maar hij was euforisch en gaf dat hij had gespield. Voor de zoverste keer. Paj maakte korte metten en nam zoon Camille direct mee naar huis om wat te eten. En gelijk had hij, want het was met zijn vader. Hij zwoogde van 's middags tot 's avonds laat in de wasserijen van de Chinese Chinan. De ouders hadden vier kinderen; een dochter en drie zonen. Camille was de oudste zoon.

De fraters van Tilburg verbleven in het klooster van Scherpenheuvel.

De Sint Vincentius school stond vlakbij het St. Thomaspollage aan de Roofweg. Het gebouw is afgebroken voor de bouw van de polikliniek van het St. Elisabeth Hospital.

De jongens van Scherpenheuvel voetballen op het terrein van de fraters. Ze trinden fletatiek en sommigen schootten het tot de hoogste klasse van de Caracose Voetbalbond.

FOTO ARCHIEF FRATERES VAN TILBURG

Bernhard Culturfonds' De moeie kap schittert nog in de herinnering aan de fraters en de jongens van het internaat. De fraters en in zijn hart is hij nog steeds een 'Mucua di Skèrpène'.

TOEGEFENING: DE CARACOSE COURANT
TON VAN JOHNS EN NORBERT FRANKHOFF (2005)